

14 B - Nepoznán – 8.7.2018 - Mk 6, 1-6

Ve svém duchovním životě se člověk může setkávat s řadou pokušení, s řadou „bludných“ cest, které se před ním otevírají. Může být vystaven nebezpečí různých omylů.

Jedním z těch nebezpečí je myslet si, že už víme, jak na to, že máme určité „know-how“, že už prostě máme patent na věc, že jsme dosáhli určité úrovně, na které nám stačí zapnout autopilota a být spokojeni sami se sebou, na které můžeme přestat hlídat kurs a klidně si zdřímnout.

Člověk si může myslet, že prodělal dostatek duchovních zkušeností, že už dost dobře zná Boha, že ví, kde ho hledat, že už takříkajíc pronikl do jeho tajemství a do jisté míry ho obsáhnul.

Ovšem tady je ten háček. Tajemství Boha je totiž nevyčerpatelné. Čím víc do něj člověk proniká, tím víc může objevovat, tím širší horizont se mu zase ukazuje.

Člověk nemůže Bohu vymezit prostor v určitých kategoriích. Místo, kde by se měl vyskytovat, způsob, jakým by se měl zjevovat, jakým by měl s člověkem komunikovat.

Bůh zůstává tajemstvím, zůstává tedy i plný překvapení. Dovede člověka vždy znova překvapit, dovede otrást jeho omezenými představami, rozbourat jeho příliš lidské projekce.

Ti, kdo se nad Ježíšem pohoršovali, jeho krajané, znali velmi dobře tohoto syna Mariina, tesaře. Nebo lépe řečeno mysleli si, že ho velmi dobře znají. Zařadili si jej do kategorie obyčejného, normálního souseda. Člověka, který by měl zůstat ve své kolonce pro něj určené a neměl by se vymykat.

Jenže Kristus se přes svoji obyčejnost přece jen vymyká a dělá věci, které by nikdo nečekal, které jsou neskutečné a neuvěřitelné. Je to těžko stravitelné, je to kamenem úrazu pro mnohé. Mnozí to nejsou schopni přijmout a distancují se od Krista.

I když by se možná měli spíše radovat, měli by být hrdí na to, že jejich krajan do „dotáhl tak daleko“, že oplývá takovou moudrostí a dovede úžasným způsobem pomáhat všem lidem.

To distancování se krajanů od Krista je samozřejmě jen k jejich vlastní škodě.

Ochuzují se o svět, do kterého člověk vstupuje vírou v Krista, o svět, který je plný překvapení, svět, v němž člověk může objevit, že Bůh je větší než naše lidské představy o něm, že Bůh překonává naši pomalost v chápání a daruje nám poznání převyšující všechno lidské poznání.

Vírou v Krista vstupujeme do světa, kde překážky jsou zdolávány, kde nemoc, hřích a smrt už nejsou určujícími veličinami lidského života, kde i nemožné se stává možným.